

Ez nem beszéd, ez nem élet

regényrészlet

Ez frézia.

Olyan édes illat, olyan könnyű, bizsergek tőle.
Tetőtől talpig átjár a melegség, bebugyolál, megvéd.
Mintha valaki simogatná a hajamat.
A frézia szárán csupasz, kard formájú levelek.
A száruk végén tölcsér alakú virágok egymás mellett.
Sárga tölcsérek kandikálnak ki a virágosládából.
Tavasszal tisztára suvickoljuk a ládákat.
Narancssárga, dróthálós üveg az erkélyen.
A korlátra akasztott barna műanyag ládákból fréziafürtök.
A frézia illata méz, az érintése selyem.
Valaki simogatja a hajamat.

A fertőtlenítőszer csípős szaga.
Szombatonként én súrolom a padlót.
Az ujjbegyem átázik, a körmeim tövénél hámlani kezd a bőr.
Térdepelek a hideg kőpadlón.
A fehér kőpadló réseiből nehéz kipiszkálni a koszt.
Sikálok, forgolódok, a bőr lehámlik a térdemről.
Az apró hámdarabokat a felmosóvödörbe dobálom.
Nézem, ahogy lassan elsüllyednek a zavaros vízben.
A habos víz kilötyög a padlóra, kiáradt folyó.
Magával sodorja a kenyérmorzsákat és a szalonnadarabokat.
A szegecselt küszöb a gát, a küszöbön túl a tenger.
A tengert nem ismerem, ott már nem kell felmosnom.
Nyílik az ajtó, nagyanyám leteszi a fonott kosarat.
A fahasábokból a kőpadlóra pereg a háncs és a föld.
Térdepelve nézem a nagyanyámat, aztán sikálok tovább.
A padlónak fénylenie kell.
A padlónak fénylenie kell sötétedés után.
Fénylenie kell, amikor a konyhában felkapcsoljuk a villanyt.

Valami ég, égésszag terjeng.
Serceg, köpköd a neonlámpa, lassan elég benne a fénycső.
A fiúk sivalkodni kezdenek.
Lihegve kergetőznek, villogó műanyag rudakkal vívnak.

Azt játsszák, hogy fénykard.
Nevetünk a fiúkon.
Hallgatjuk a halálhörgésüket, amíg be nem esteledik.
Mindenki hazamegy.
Nyitva az ablak, a tücsök ciripelnek, a kecskék mekegnek.
A nappaliban ülünk.
Duruzsol a tévé, a csillár körül apró bogarak cikáznak.
Egy molylepke beszorul a kerámiabúra és az izzó közé.
Pánikszerűen verdes a szárnyaival, berreg.
Valami berreg, valami pittyeg, valami serceg.
A molylepke lassan elég.

Fel kell ébrednem.
A napfény beszűrődik a szobába a függönyön keresztül.
Átjár a melegség, bebugyolál, megvéd, simogat a napfény.
A frissen őrölt kávé illata beúszik a kishálóba.
Anyá, fel kell ébrednem.
A kávéfelhő láthatatlan.
Az erkélyen gomolyog, majd tovább száll az üzletsor felé.
A bögrém a konyhaasztalon, gőzölög benne a nyuszis kakaó.
Kevergetem, amíg az utolsó szemcse is feloldódik benne.
A sűrű kakaóban megáll a kanál, alig tudom kihúzni belőle.
Lenyalogatom róla a krémet.
Felrakom az asztalra a játékkutyát, beszélgetni kezd a nyuszival.
A szendvicssütő kattog, visszafelé számolja az időt.
Anyá, fel kell ébrednem.
Anyá felüti a tojásokat.
A kávé illata betölti a konyhát, ma vidámparkba megyünk.
Tapsikolni kezdek, anyá mosolyog.
Ez a mosoly cirógatja az arcomat, mintha valaki simogatna.
Valaki simogatja a hajamat.
Anyá feláll az asztaltól.
Kihúzza a fiókokat, az evőeszközök között keresgél.
Csörömpölnek a kések és a villák, előveszi a serpenyőt.
A serpenyő megcsikordul, ahogy felrakja a gáztűzhelyre.
A konyhaszekrény ajtaja visszacsapódik, kattan a mágnes.
A szendvicssütőben ketyeg az óra, fel kell ébrednem.

*

A kőpadlóra pereg a háncs és a föld a föld.
Fekete a kőpadló fehér.
Hol ér véget az egyik és hol kezdődik a másik.
Nagyapám az ölébe vesz megcsiklandoz hogy ne aludjak.
Nagyanyám szigorúan mosolyog.
Anyával írom a matekleckét apa nem szeret szorozni.

Apa fejben számol a száján kicsusszannak a hangok.
Nyolcszor három huszonnégy.
Valaki sziszeg valaki beszél valaki felnevet.
A mikrohullámú sütő csilingel.
Valami búg valami rezonál rázkódik az ablakkeret.
Apa a földrajzleckében segít meg a történelemben.
A történelem régen volt amikor még nem éltem.
Mi volt akkor amikor még nem éltem.
Mi lesz akkor ha meghalok.
Ha meghalok ha meghalok ha meghalok ha meghalok.
Hol ér véget az egyik és hol kezdődik a másik.
A szorzás magasabb rendű mint az összeadás.
Minden bogár rovar de nem minden rovar bogár.
Az ámbrás cet emlős a gomba nem növény és nem állat.
Mi a gomba mi az élet mi a halál.
Én még nem élek amikor anya szülei már nem élnek.
Anya szülei arccal a hóban jégvágók feszítőláncok.
Apa szülei meggypiros arccal egymáshoz bújva.
Apa szülei a láthatatlan szénmonoxidkődben.
Az angyalok között.
Anya felüti a tojásokat ma színházba megyünk.
Nem érdekel a színház házibulit akarok.
Nem érdekel a három nővér rúzszt akarok és magas sarkút.
Nem érdekelnek a kecskék már nem szeretem etetni őket.
Mezítláb táncolunk a fűvön.
A kölyökpezsgőt a lefolyóba öntjük.
Az igazítól dülöngélni kezdünk vihogunk és félrebeszélünk.
A tangabugyi bevág mégsem fáj csak furcsán bizsereg.
Kipirulok benyúlhat a ruhám alá a nyakamba haraphat.
Csókolózunk vérzik a szánk körbeforog a nyelvünk.
Serceg a neonlámpa vért pumpál a gép.
A kecskék mekegnek dögöljenek meg.
Anya és apa mindjárt hazajön.
Az apró hámdarabokat kiköpöm a mosdótálba.
Habzó vérvörös nyál a kórházfehér kerámián.
Anya mandarint hámoz az ágyam mellett.
Anya nem beszél csak takarít.
Vasal mosogat súrol sikál csörömpöl pittyeg kattog.
Otthon nem beszélünk csak hallgatunk.
Nem beszélünk apa nagyapjáról.
Nem beszélünk a lottónégyesről a tengerről.
Nem beszélünk az elveszett sátorról a szomszéd nőről.
Nem beszélünk magunkról.
A bizonyítványomról beszélünk.
Arról hogy egyszer végre mit fogunk csinálni.
Hogy mi lesz belőlem mert belőlem valakinek lennie kell.

Apa szerint de főleg anya szerint.
Orvos matematikus filozófus.
Summa cum laude.
Matrózblúz nyelvvizsga diploma fitnessbérlet.
Olvasólámpa bukósisak bakelitlemez paninisütő.
Elektromos fogkefe tükörreflexes fényképezőgép.
Billy könyvespolc Ektorp kanapé Jokmokk asztal.
Hulahopp.
Nálunk a tárgyak élnek mi hallgatunk.

*

Azt álmodom hogy felébredek.
Szétnyílik a fémajtó és megjelenik a szemem előtt egy szám.
Három függőleges vonal.
A zökkenésnél liftezett a gyomrom sikoltoztunk a lányokkal.
Vibrálni kezdenek a vibrálni kezdenek a neonok sistergek.
Nincsen körülöttem csak a pittyegés.
Berezonál a vasszekrény ajtaja.
Belerezonál.
Amikor becsukják egy másik vasszekrény ajtaját.
Amikor becsapódnak a liftajtók.
Teljes sötétség.
A fekete kijelzőn négy vízszintes vonal villog.
Sikoltozunk dörömbölünk dömdömdöm.
A piros vonalak villognak újraindításra vár a gép.
Becsukom a szememet.
A sötét vasszekrényben hallgatom a vasajtó csapódását.
Azt álmodom hogy kiszabadulok.
Kinyitom a szemem kinyitok egy ajtót.
Belépek rajta becsukódik mögöttem.
Tapogatózom.
Megnnyomom a vészcsengőt a lányok sikoltoznak.
Bekapcsoljuk a zseblámpát a mobiltelefonon.
Feszegetjük az ajtót.
Nem csinálunk semmit csak ülünk és várunk.
Nem akarjuk elveszíteni a fejünket ahogy az a nő a filmben.
Csend sötét.
Kinyitom a következő ajtót csend sötét.
Jobbra fordulok balra fordulok megfordulok.
Egyenesen megyek ugyanott vagyok csend sötét.
Akármelyik ajtót nyitok ki csend sötét ugyanott vagyok.
Azt álmodom hogy beszűrődik a beszéd a zene.
A vasszekrénybe beszűrődik a mandarinszag csend sötét.
Táncolni szeretnék dörömbölni kijutni felébredni.
Befogom a fülem hallgatom a gépek pittyegését.

Serceg a neonlámpa vért pumpál a gép.
Egymás után nyitom ki az ajtókat csend sötét.
Keresem a kijáratot de mindig ugyanoda jutok.
A fémajtó mögött a liftakna fala sötét.
Csend sötét.
Nem a fémajtót kellene látnom hanem a római hármast.
Három függőleges vonalat a panelfolyosó falán.
A bicikli formájú fémállványban kókadozó filodendronokat.
A fényesre koptatott linóleumpadlót.
Sikoltozás helyett a liftkábelek surrogását kellene hallanom.
Ahogy a hevederzár nyelve kicsusszan a falba fúrt lyukból.
Valamelyik ajtó mögött ott a kijárat.
A filmben a nő kihajol a kabinból amikor a lift zuhanni kezd.
Csak ülünk és várunk a sötétben négy piros vonal villog.
Az elgurult fejre gondolunk.
Vért pumpál a pittyegő gép.
Jobbra fordulok balra fordulok tapogatom a falat.
Csend sötét.
A vaslemez vafala belülről hideg.
A vékony falon beszűrődnek.
Azt hiszem hogy ezek szavak pedig csak hangok.
Ez nem beszéd.
Ez duruzsolás sistergés kattogás.
Azt álmodom hogy felébredek.
Hogy szétnyílik a fémajtó.
III.
Anyá mandarint hámoz.
Apa széthajtogatja a térképet.
A kamerát átállítom szelfimódra.
A háttérben elmosódik a vasszekrény a vaságy.
A szemem csukva.
Az orromból kiáll a műanyag cső.
Fémesen csillog az orrpiercingem.